

Det bemærkes i den anledning, at undersøgelsen alene omfatter sager, der ikke er blevet anket. Der kan således have været en række ankesager, hvor fratagelsen af hjælpen er sket på et korrekt grundlag, men disse vil ikke indgå i undersøgelsen.

Jeg skal i den forbindelse udtrykke undren over, at sagerne om standsning af kontanthjælp, der indgår i praksisundersøgelsen, ikke er blevet anket. Det skyldes antagelig, at der for den enkelte ikke er noget underligt i, at udeblivelse fra fx aktivering har den konsekvens, at man ingen penge får, og derfor klager pågældende ikke. Desuden fremgår det af undersøgelsen, at hjælpen i praksis genoptages efter standsning i langt de fleste tilfælde, ofte endog så kort tid efter standsningen, at den ikke når at få nogen økonomisk betydning for borgeren, hvorfor nævnets udtalelser om kommunernes praksis i højere grad har principiel end praktisk betydning.

Det bemærkes, at overgangen til bagudbetaling af kontanthjælp vil betyde, at den i undersøgelsen behandlede problemstilling får helt andre facetter, idet udbetalingen herefter vil basere sig på faktisk rådighed og/eller fremmøde.

Spm. nr. S 1322

Til beskæftigelsesministeren (10/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren kommentere, om ikke undersøgelsen af kommunernes praksis vedrørende fratagelse af hjælpen til kontanthjælpsmodtagere i Ribe Amt afspejler, at påstande fra bl.a. Jens Rohde, MF (Venstre) i folketingsalen om, at kontanthjælpsmodtagere kan sige nej til anvist arbejde uden at få trukket i hjælpen, ikke har hold i virkeligheden, men at der tværtimod er tale om, at kontanthjælpsmodtagere får frataget hjælpen på et ofte mangelfuldt grundlag?«

Svar (21/1 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Undersøgelsen ses ikke at behandle spørgsmålet om, hvorvidt kontanthjælpsmodtagere kan sige nej til anvist arbejde uden at få trukket i hjælpen. Sagerne, der behandles i undersøgelsen, er

udvalgt efter, at de før 1. januar 2002 dannede grundlag for afgørelse om ophør af kontanthjælp begrundet i manglende udnyttelse af arbejdsmuligheder.

Der henvises til svaret på S 794, stillet af Søren Søndergaard (EL) den 22. november 2002.

Spm. nr. S 1327

Til integrationsministeren (10/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren forklare, om man ligger inde med oplysninger i sagen om den iranske dreng Soheil og hans mor, som Flygtningenævnet ikke er blevet gjort bekendt med under behandlingen af sagen og i bekræftende fald, hvordan dette kan være gået til?«

Begrundelse

Som reaktion på ministerens udtalelser om, at det er nemt at kritisere en afgørelse, som udlændingemyndighederne har truffet, når man kun kender halvdelen af sagen, har et medlem af det nævn, der i sin tid traf afgørelsen i den i spørgsmålet nævnte asylsag, fru Julie Goldschmidt, i De Bergske Blade (den 12. december 2002) undret sig over, om det kan være korrekt, at hun kun har fået oplysninger om halvdelen af sagen.

Svar (23/1 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter fast praksis hverken besvarer eller kommenterer Integrationsministeriet henvendelser vedrørende enkeltpersoner, idet besvarelsen eller kommentaren typisk vil indebære videregivelse af fortrolige personhenførbare oplysninger, der er omfattet af reglerne om offentlige myndigheders tavshedspligt.

Det gælder også ved besvarelse af spørgsmål stillet efter Folketingets Forretningsordens § 20. Det bemærkes herved, at det falder uden for rammerne for besvarelse af et sådant spørgsmål at videregive fortrolige oplysninger af personfølsom karakter.

Jeg kan generelt oplyse, at afgørelser om asyl træffes af asylmyndighederne, det vil sige Ud-